

POSTNUMMRET

Nummer 1 Årgång 7

1981

P.g.a. tekniska svårigheter har omslagsbilden + allt bild
materiel måst utgå. Detta har även medfört att tidningen är
något försenad.

RED.



KLUBBNYT

Jultrafiken blev i år för brevbärarna på Täby 1 besvärligare än på många år.

Det var flera orsaker som bidrog till det:

-- För det första det vansinniga beslutet att inte ha någon utdelning på lördagen den 20/12, vilket ledde till att särskilt måndagen den 22/12 blev orimligt tung. (På nyårsafton däremot var det vanlig utdelning!)

-- För det andra börjar nu den indragne lördagsbrevbäringen och med den förändringen av vana vikarier att slå igenom. I år var de allra flesta vikarier helt ovana.

-- För det tredje snålheten med förstärkningstiden. De få timmar som nu anslås räcker inte ens till för att ge förstärkningspersonalen full tid på distrikten de få dagar de arbetar. Detta måste ändras till nästa år och accepterar inte Postverket att gå med på mer tid bör ingen överenskommelse alls slutas. Då bör de själva få ta ansvar för jultrafiken.

-- För det fjärde tillkom en del lokala problem på Täby 1. Det hölls inga ordentliga överläggningar om jultrafiken och det gavs knappast någon information. (Nu talar jag om brevbäringen.)

Av de beslut som fattades vid det slarviga sammanträde som ändock hölls, blev det efteråt problem med ett par. Dels gjordes inte de ansträngningar som överenskommits för att få ner den ovana personalen för övning. Dels tänkte man dra in 30 minuter av den övertid som de som förlorade övning skulle få i kompensation för detta.

På hälften av bildistriktet hade man satt in förstärkare utan körkort! Den saken hade man överhuvudtaget inte tänkt på.

Årsmötet som i år hölls på Danderydsterminalen blev något bättre besökt än i fjol: ett 30-tal medlemmar hade hörsammat kallelsen.

Josef Lundell omvaldes som ordförande för klubben under de två kommande åren. Omvalda som ordinarie styrelseledamöter blev också Mikael Mattson och under-tecknad. Till suppleanter omvaldes Ann Britt Johansson, Per Carlsson och Bengt Sandell.

Göthe Berliand från avdelningsstyrelsen, som inbjudits till mötet, rapporterade om läget i gruppkursbandsförhandlingarna. Dessa är för närvarande ajournerade till efter SF-kongressen. Postverkets senaste bud innehöll bl a följande: De förmånligare "Stockholmsreglerna" (extratur redan vid en sort över 20g och alltid vid två sorter) skall tills vidare få vara kvar; utdelningen skall begränsas till

två dagar, ti-ons, för att reservera to-fre för lokala annonsblad; det skall bli möjligt att åta sig att dela ut särskild tur i ordinarie brevbäringstur, men mot lägre ersättning.

Räkning av skattsedlar. Enligt en ny överenskommelse är det nu tillåtet för brevbäraren att räkna antalet skattsedlar och deklaraionsblanketter; man är inte längre tvungen att följa de schablontal som uppsatts.

/JÅ

AVGÅENDE

Avgående, ni vet den där lokalen utanför fiket en trappa upp ovanför brevbäringen på Täby 1. Har i alla tider, i alla fall sedan Sollentuna postområde skapades haft stridigheter med denna nyss nämnda områdesförvaltning, och även annan lokal överhet. Det har ofta gällt om det skall tillsättas en tjänst mer eller mindre, om tjänsten skall vara 4 timmar o 15 minuter eller om den skall vara 3 timmar o 45 minuter. Hur detta påverkar normerna dvs, antal brev sorterade per timme. Om det verkligen behövs en buntningsmaskin till osv.

För att utreda dessa frågor har statistik tagits upp en vecka per år, företrädesvis i november vars resultat sedermera har kommit fram någon gång framåt våren. Denna statistik har då ofta utvisat att det inte behövs någon större utökning enligt normerna. Det gäller "bara" för arbetsledningen att placera om personal och post var 5 minut för att få det att gå ihop.

När man sedan vet att så gott som samtliga, om det inte är samtliga postkontor i Stockholms Region med avgående sortering har mindre post per anställd, men trots detta blir tvungna att lägga kvar post på kvällarna, börjar man ju undra vad det är frågan om.

Vi som jobbar på avgående hälsar därför med tillfredsställelse de senaste ryktena att arbetsledningen lokalt skulle kunna få avgöra om det behövs en eller två extra jobbare per kväl. Hoppas att denna lokala beslutanderätt kan bestå eller rent ut av utökas i framtiden.

PS

Med från Berg

I vintras började det komma önskemål till mig om regelbundna möten på arbetsplatsen. Efter diskussioner hit och dit om lämpliga dagar och tider enades vi om första onsdagen varje månad 9.00-9.30. Tidpunkten passade både arbetsledning och brevbäring bra. Det är då hög tid för en kaffepaus, och de flesta har skickat sina buntar. Tyvärr var det ingen bra tid för lantbrevbärarna, men det gick inte att lösa på annat sätt.

Vi har nu haft tre onsdags-möten, där alla som har arbetat den dagen varit med. Då har det bjudits på smörgåsar, som vi själva gjort i ordning. Det måste vara smörgåsar. Första gången hade vi köpt bullar bara, men då var det en som inte blev mätt, inga namn. Handlat har vi gjort för överskottspengar från kaffeautomaten.

Vi har diskuterat försörjningen och grälat på varandra över dåligt skötta fastighetsböcker, osv. Cyklar är det ofta problem med, eftersom det hos oss fortfarande är så, att cykeln hör till distriktet. Alla anställda i brevbäringen har alltså inte egen cykel. I höst när vi får tillräckligt många cyklar, har vi blivit lovade ändring.

Det är möjligt att behovet av sådana här träffar är olika stort beroende på storleken av arbetsplatsen och antalet anställda. Jag tror att vi i Åkersberga är lagom många för att tycka det är trevligt att under enkla former diskutera och dricka kaffe tillsammans.

Vi vill gärna fortsätta i höst.

Ann-Britt Johansson

Med från Danderyd!

Personalläget för Danderyd P är sällan jämt. I höst och vinter har läget varit verkligt dåligt, med brister så gott som varje dag. På grund av vissa nyanställningar och mindre sjukfrånvaro är personalläget för närvarande betydligt ljusare.

Semesterplaneringen är just avslutad och anslagen.

Ingen har blivit nekad den tid man har begärt sin ledighet.

Anmärkningsvärt är att Juli har mist sin popularitet som semestermånad. Nu är midsommartid och Augusti mest populärt.

1:a Maj avgick vår allt i allo Tage Worwick med pension.

Alla kontor i kommunen har visat intresse för Tages insamling.

Tage som också var vår Skyddsombud, har nu fått sin efterträdare. Med stor majoritet valdes Sören Olsson till nytt Skyddsombud.

2 höjningar av tjänster är nu klara. Box och förådstjänsten har höjts till F3 och Eftersändning och tidningstryckartjänsten har höjts till F4.

Dom nya brevbararväsorna som nu har kommit har vi beställt 10 stycken av. Ingen här på Terminalen har provat väskan men enligt uppgift är den ~~XXXXXX~~ mycket bra. Dom nya frampaket-hållare som är anpassade till den nya väskan ska beställas ~~XXXX~~ fort det går att rekvirera den.

Ast och Arb - kurserna som just har avslutats för våren, har blivit en klar succé här på Terminalen.

Många anmälningar har redan kommit in till höstens kurser.

Under kvalite' 80 under hösten togs frågan upp om vi inte här på Terminalen också kunde få tillgång till en cafeteria som ex. Täby eller Sollentuna.

Frågan hamnade i Sollentuna OF som efter 6 månader nu har svarat att vi ej kan få lunchrummet ombyggt till en cafeteria på grund av rådande sparplan....

Svaret är något överraskande, eftersom vi har en intresserad som vill ta hand om cafeterian, pengar finns budgeterade för en viss ombyggnad måste till. Dessutom var det sagt att kampanjen kvalite' 80, där matfrågan togs upp i samband med trivseln och arbetsmiljön, skulle personalens frågor och förslag tas på allvar. För närvarande verkar det råda ett totalt intresse för arbetsmiljöfrågor från arbetsgivaren.

Till sist vill vi här på Postterminalen här i Danderyd önska alla en trevlig sommar.

Harald Andersson.

FACKLIGA NOTISER.

Stadsbrevbäringen. Avtalet för arbetstidsberäkningen i stadsbrevbäringen går ut den 31 december i år. Min uppfattning är att förbundets målsättning i de förhandlingar som nu följer bör vara: 1) Bibehålla nuvarande beräkning, 2) Inte godta några försämringar, 3) Slå vakt om möjligheterna till förhandlingar om lokala anpassningar.

Postverket har nu presenterat sina förslag till ändringar och tillägg. Naturligtvis föreslår man några försämringar. Fördelningstiden på turarbetet skall sänkas från 10 till 8%. Det gör några minuter per dag på ett normalt heltidsdistrikt. Självklart finns det ingen anledning att acceptera detta, tvärtom borde fördelningstiderna, bl a med tanke på den ökande mängden klumpförsändelser, utökas. Man vill ta bort tilläggstiden för avlämningsställe i adressenhet med mer än 11 avlämningsställen om det förekommer lägenhetsnummer eller numrerade fastighetsboxar. Detta kan betyda några minuter i de(få) fall det är aktuellt. Distrikt med loftgångshus kommer att drabbas hårt, om Postverket får som de vill. Reglerna för att mäta färdlängden på loftgångarna skall ändras, är det tänkt. Nu har vi inte några renodlade loftgångsdistrikt inom vårt område, men på kontor där de har det, har man räknat ut att dessa distrikt kommer att förlora 35-40 minuter per dag.

Det som mkommer att slå hårdast för vår del är, att man i praktiken vill ta bort de lokala tilläggstider, som vi förhandlade oss till vid förra omläggningen, t ex för branta backar, svärplacerade postinlägg, förtrappor, m m.

Till sist kan också noteras att man helt vill avskaffa snötillägget för bildistrikten!

Angreppsplanen. Jag redogjorde ovan för en av åtgärderna i den s k "sparplanen", 5-punktsprogrammet som det officiellt heter; Angreppsplanen är det sakligt riktiga namnet.

5-punktsprogrammet innehåller följande huvudrubriker:

- 1) Anställningsstopp, 2) Säkrare postservice (!!), 3) Enklare posttaxor,
- 4) Ökad satsning på försäljning och 5) Skärpt kostnadsjakt.

För att lyckas med den skärpta kostnadsjakten rekommenderas flera åtgärder:

- Skärpt uppmärksamhet på ledigheter av olika slag i syfte att minska vikariestyrkan.
- Stor restriktivitet beträffande sakkostnaderna, uppskjut t ex lokalförbättringar och möbelanskaffning.
- Begränsning av antalet deltagare och tidsomfattningen vid information till personalen enligt MBL mm.
- Tidigareläggning av inlämningen av post för övernattbefordran för att utjämna arbetsflödet och bättre klara befordringstiderna. Särskilda brevlådor eller inlämningsställen för kunder som har behov av senare inlämning.
- Flexiblare öppethållande.
- Utökad säsongsanpassning.
- Högre prissättning på olika tilläggstjänster såsom utköring, expressutdelning, tillfällig eftersändning, registrering m m.
- Omprövning av terminalbyggnadsprogrammet.
- Ändrad arbetstidsberäkning för sommarvikarier i stadsbrevbäringen i syfte att sänka kostnaderna för vikariepersonal under lågtrafikperioden på sommaren.
- Avgiftsbeläggning av postutdelning till fritidshushåll.
- Slopad värdeförmedling på lördagar i lantbrevbäringen om därigenom kan uppnås lägre distributionskostnader.
- Ändrad organisation i stadsbrevbäringen i syfte att förbättra lokalutnyttjande m m.
- Jämnare fördelning av övertidsuttaget dels för att undvika koncentration på ett fåtal "frivilliga", dels för att undvika rekrytering för att möta tillfälliga arbets- eller frånvarotoppar.

/JÅ

Redaktions medlemmar denna gång var: Janne Åhman

Pär Stridsberg

Mikael Erikson

Ann Thyren

livet är en fest

Lördagen den 11 april var det äntligen dax för den med stort intresse emotsedda postfesten. Postfesten med stort P organiserad av facket och då speciellt av Rune Damkilde och Charlie Möller.

En sådan här fest fodrar ju vissa förberedelser. Personligen inledde jag dessa på balkongen tillsammans med en värmande sol nu ett minne blott, en kamrat och hans medhavda öl.

Ryktet hade gått att det förekom en större uppladning hos Tarzan i Näsbydal. Snacket gick också om att det därifrån skulle gå transporter med Johan och Bosse till den riktiga festen i Danderyd. Vi hängde på.

Festen var alltid lokaliserad till Danderyd närmare bestämt Norrängsgården, dit posten återigen var välkommen efter några års uppehåll.

Glada i hägen gled vi graciöst in i Norrängsgården, där vi tillsammans med 70 andra glada kamrater trakterades med förrätt i form av räk och lax sandwich. Efter denna utsökta hors d'oeuvre stundade huvudrätten som bestod av kalkon, enligt uppgift. Till allt detta serverades vin eller öl av den förträffliga serveringspersonalen, tyvärr kom den bara en extra vända med vinet. Stämningen hade nu stigit i allmänhet och nere hos Pierre Frangoulis i synnerhet, där några av våra vördade brevbärardamer hade uppenbara svårigheter att sitta kvar på stolarna under skrattanfallen.

Efter middagen så öppnade baren där lite av varje serverades till självkostnadspris. Rune och Charlie exekverade sysslan som bartenders med den äran. Efter denna extra draghjälpy till ökad stämning väntade vi på dansen. Som i början var något trevande och mest med den äldre generationen på golvet. Det är ju inte alla som är uppväxta med dragpelsmusik och man skulle kanske kunna tänka sig att även tillfredsställa andra musikmaker en annan gång. Men i takt med att barens förråd tömdes fylldes dansgolvet på med allahanda dansstilar i skön blandning.

En del av dessa finns att beskåda närmare i cafeteria på Täby 1.

Festen rullade nu i stort sätt vidare av sig själv för att dö ut vid 12 tiden. Varefter ett antal efterfester tog vid på allehanda håll. Själv ramlade jag in hos Tarzzan tillsammans med ett 20 tal andra glada själar. Undertecknade fick dock nog relativt tidigt och drog sig hemåt redan vid 1 tiden. Andra var mer uthålliga och festade runt till framåt 4 tiden.

För att avsluta resonemanget så får vi tacka klubben och festkommitten för en trevlig och välordnad fest, där det enda som det kan riktas någon kritik emot var den något enahanda musiken, i alla fall för oss yngre.

PS/ME

KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF
KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF
KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF
KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF KATASTROF

KAMRATER en nära förestående katastrof är på väg att ödelägga kosthållningen för många av oss på Täby1. Faktumet är känt sedan länge, Gisela skall lämna oss. Många kommer med stort missmod att se hur hennes underbara ägg och majonäsmackor försvinner från det fik som vi helgat under hennes år som föreståndare. Trots alla övertalningsförsök står hennes beslut fast denna gång och efter den 1 juni så kan vi se oss i himlen efter något liknande. Vi vill genom detta ringa medium framföra vårt djupa tack, på allas våra vägnar, och önska dig Gisela lycka till i framtiden.

Enligt uppgift så kommer dock de hemska plastmackornas intåg på scenen att dröja ännu ett tag. En ny föreståndare för fiket är aktuell och vi kan bara hoppas att hon eller han kan följa i Giselas fotspår, och hälsa vederbörande varmt välkommen.

RED

Spårten

Tyvärr finns det inte mycket att rapportera om idrottsliga aktiviteter sedan det föregående numret kom ut, det har varit helt dött. Nu var det ju meningen att posten skulle ställa upp med ett fotbolls-lag till sommarens kör. Men på grund av olyckliga omständigheter, körpen skickade inte ut någon anmälningsblankett, hade tydligen glömt bort oss efter 2 års uppehåll. Så det blir inget deltagande från vår sida i år heller.

Nåväl det finns ju annan sport än körpens där postisar deltar. Exempelvis Rösjöleppet som gick av stapeln lördagen den 3 maj. Postisar som deltog där var Tomas Stridsberg på 18 km och Jan Bjarneby på 6 km. Även undertecknad rycktes med av snacket kring fikaberden på posten vid 2 fikar, när Tomas och Gert Zackariassen började redogöra för tider, statistik och taktik kring gångna och kommande lepp. Sagt och gjort jag anmälde mig på 6 km, hamnade i en klass för "yngre old boys", åldrandet går tydligen snabbt inom idrotten.

Tävlingsdagen eller man kanske skall säga joggingsdagen, eftersom den största klassen var joggarna som sprang runt banan utan tävlingshets, kom snabbare än man tänkt sig, det var ju fortfarande kallt och blöt ute. Löpning förknippar i alla fall jag med värme och sommar. Nåväl det fanns ju ledare som höll på med uppvärmningsgymnastik innan starterna, så deltagarna fick upp värmen något så när i alla fall. Personligen smög jag mig in bland deltagarna någon minut innan start, 20 minuters gymnastik och sen 6 km löpning pådet blir lite för mycket, i alla fall för mig.

Startskottet gick och vi rusade i väg, man drogs med av de ca 600 deltagarna så både flåset och pumpen gick på högvarv redan från början, benen var stumma redan efter en 2 km. Men det var bara att köra vidare, hängde på den ene efter den andre, kände en grym tillfredsställelse när man sprang förbi någon som låg utpumpad och krälade efter spåret. Närmade mig målet och de sista djävulsbackarna, kämpade mig upp för dessa och fick nya krafter när polarna medelade att man låg bra till för att klara av det uppsatta målet, att gå in på en silvertid. "Spurtade" in i mål på ca 24 min utpumpad men nöjd med min insats, kan nog tänkas att man ställer upp fler gånger. Tomas sprang sina 18 km på ca 1 tim o 16 min, ganska impenerande, medans Janne behövde ca 28 min för att ta sig runt sina 6 km.

I Don Quijotes land

Den 9 januari lämnade jag ett vintrigt sverige för att studera spanska 11 veckor i Valencia.

Jag for med tåg genom ett kallt och snöigt europa. Strax söder om Barcelona började äventyret. Det snöade, första gången på 8 år, och folken i kupén öppnade barnsligt förtjusta fönstren för att fånga snöflingorna, medan jag rös och blundade. Då hände det som alltför ofta händer med spanska tåg, det stannade mitt emellan två stationer. Efter 1 timmes väntan och förklaringar från en tåg funktionär att tåget skulle stå i minst 3 timmar till p.g.a. maskinfel och att det brann på en station längre fram, inga tåg kunde passera, beslöt en spansk tjej och jag oss för att lifta. Sagt och gjort. Vi hade båda bagage på över 20 kilo (hon skolböcker) som vi släpade någon kilometer till vägen som går till Valencia. Vi fick snart lift med en liten, liten bil och var tvugna att sitta med det mesta av bagaget i knät. När vi var nära Tarragona, 8-10 mil längre söderut, ville vi försöka med tåget igen, därifrån måste det ju gå tåg och vi var stelfrusna och benen bortdomnade. Hoppfulla steg vi in på stationen i Tarragona som var överfull av folk som väntade på tåg. Men vi hade tur, efter en liten stund kom ett tåg som gick till Valencia. Vilken tur att vi lämnade det andra tåget, tänkte vi, och klev upp..... på samma tåg vi lämnat några timmar tidigare och i exakt samma vagn. Alla i kupén fick sig ett gott skratt, vi med.

SKOLAN

Första dagen i skolan var jag väldigt nervös. Det tog en evighet att hitta dit, ingen kände till den fast den ligger mitt i centrum. Den första personen jag träffade på var en tjej från Åkersberg, Lena, och det var en lättnad. Efter en introduktion och presentation bjöd skolan oss ca. 30 elever på vin och tilltugg. Det skulle Britt Mogård se!

Så var allvaret igång, upp 7 varje morgon eftersom jag första månaden bodde strax utanför Valencia och var tvungen att ta buss varje morgon. Vi hade 4 lektioner varje dag, 2 med grammatik, 1 med konversation och 1 med kultur. Vi började 9.15 och slutade 13.15 med 20 minuters rast, då vi brukade gå ut till en chocolateria och dricka kaffe och äta en "bocadillo" smörgås. I min klass var vi ca. 14 elever från olika länder och det vi pratade med varandra sinsemellan var engelska, så det fick vi ju på köpet. Skolan anordnade varje vecka någon slags aktivitet, tex. gjorde vi studiebesök på en tidning "Diario de Valencia", gick på teater, åkte båt på Albufera, insjön som ligger några km. söder om Valencia, gick på museer osv.

Lärarna var alla spanjorer och spanjorskor, välutbildade och bra, men de talade bara spanska så de elever som var nybörjare och inte kunde någon spanska alls hade en del problem.

Jag lade strax märke till att alla spanska hemmafruar gick med morgonrock på hela dagarna, vilket naturligtvis förvånade mig. Men anledningen uppenbarade sig snart. Det var nämligen kallt, gamla människor sa att de aldrig varit med om en sådan kyla i Valencia. Spanska hus är inte byggda för kyla och elen dyr. I regel finns det bara en värme kamin av något slag i varje hus eller lägenhet. Tänk dig att vakna upp i ett rum med högst +5 grader, gå på ett iskallt stengolv till badrummet och tvätta sig i iskallt vatten ! Vilken fada !!!

I skolan satt vi med ytterkläderna på inne de första veckorna men frös ändå. Men med veckorna blev det varmare och man vande sig. Det första jag gjorde var att köpa en karta över staden, och tillsammans med klass kompisarna utforskade jag områdena närmast skolan. Alldeles i närheten ligger "Barrio del Carmen", ett stort område med bland de äldsta husen i Valencia. Smala gator och gränder, små torg och mycket människor. För några år sedan var det Valentias huvudpunkt för narkotikahandeln, men polisen har gjort en upprensning där. Men gott om pubar finns det fortfarande.

Efter fyra veckor "ute på landet" flyttade jag in till en familj i Valencia. Eftersom jag letade reda på familjen själv, blev det billigare än om skolan skulle ha gjort det. Familjen var fattig och bodde i ett gammalt hus i närheten av skolan. Visst var det ett mycket enkelt hem, men familjen var otroligt trevlig och jag stortrivdes. Jag fick typisk spansk frukost i priset bestående av en stor kopp kaffe med mjölk och några Marie kex (de heter Bertha där) och "cena", det är kvällsmåltiden som denna familj åt klockan 21.45

varje kväll. Cenan bestod oftast av 2 rätter, tex. spansk potatis omelett och kött, fisk eller korv. Jämt gav de mig mest av allt, så om jag inte gick ut efteråt, gick jag och lade mig proppmätt och drömde härliga mardrömmar. Egentligen är det inte konstigt att de äter en sådan klen frukost, man är ju fortfarande mätt när man vaknar.

MILITÄRKUPP FÖRSÖKET

Den 23 februari gick vi några från skolan på en klassisk konsert mitt i Valencia. Efter ca. 10 minuter kom en man in och avbröt den fina musiken. Det hade varit militärkupp och alla måste gå hem. Vi blev chockade och gick sakta ut. En engelman kom springande, svärande nästan gråtande förbi oss. Vi blev stående som förstenade utanför på gatan. Gatorna var fulla av folk med rädda allvarliga ansikten, som skyndade sig hem. Vi var också rädda givetvis, var det en militärkupp blev det säkert inbördeskrig. Folk i "röda" Valencia ville säkert inte vara med om en diktatur till. När jag kom hem läst general Milans del Bosch upp sina undantags lagar i radion. Utegångsförbud efter klockan 21. , mellan 7-21 fick man högst vara 4 personer samlade på ett ställe, inga privat bilar fick köra, givetvis var inga fackföreningar tillåtna osv. Slutet på demokratin och hemresan nära förestående, tänkte jag förtvivlad. Sent på natten kom nyheterna på tv, de sa att det bara var fråga om Madrid och Valencia , inte hela spanien som folket i Valencia trodde. Vilken lättnads suck ! Sedan pratade kungen och Milans gav upp. Morgonen därpå var allt som vanligt igen. Hade militärerna lyckats hade största delen av Valencia gått under jorden, försökt i alla fall, eftersom det finns så många socialister där. På kvällen hade över 300 tankers tagit sig in i Valencia och omringat staden. Fortfarande flera veckor efter kuppförsöket var folk rädda. De sa att det kommer att hända snart igen och då lyckas de. Även om det gick bra denna gång var det en ruskig upplevelse som jag inte vill vara med om en gång till. Jag sa att det finns många "röda" där, men även många fascister. På söndagarna, när spanjorerna tar sin söndagspromenade, kan man se på det största torget fascister i bruna skjortor stå och sälja Hitler propaganda och oroande många vara intresserade av det. Det är faktiskt så att man fortfarande får vara lite försiktig med vad man säger, eftersom fascister fortfarande har ett så starkt fäste.

Bland folken jag träffade var en spanjorska och en spanjor som studerat medicin i 9 respektive 7 år. De blir färdiga läkare i år men kommer inte att få något jobb. Det är de började studera antogs 3000 elever till läkar utbildningen enbart i Valencia. Visseligen kanske 1000st har hoppat av, men marknaden är övermättad. Jag frågade om de inte kan åka

utomlands och jobba. Jo, i sydamerika och i ett land i afrika kan de få jobb, utbildningen duger inte i något annat land eftersom det knappast inte ingår någon praktik i studierna. Antagnings förhållandena till skolorna är ändrade och i år antogs bara 200- 300 elever.

De berättade också att det inte existerar studielån i spanien.

Föräldrarna får försörja barnen hela tiden och betala skolavgifter m.m.

FALLAS

Den 16 mars börjar "Fallas" i Valencia. Då fylls staden till bristningsgränsen av spanjorer och utlänningar som kommit för att se de stora och små monumenten av papp, placerade i nästan varje gathörn vilka kritiserar någon inhemsk eller utländsk händelse som tilldragit sig det senaste året och för att festa. Folk smäller "mascletas" smällare dygnet om. Värst är det klockan 14 och 24 då låter det som om kriget var i full gång. Varje natt klockan 12 bränns också ett underbart fyrverkeri av mitt i staden. Det finaste och mest påkostade fyrverkeri jag sett. Men det gäller att inte ha dåliga nerver. Tidigt på morgonen går folk genom hela staden och kastar smällare för att väcka folk.

Den 17 och 18 går alla falleros i varje fallas område, upklädda i nationaldräkt, procession genom staden för att lämna blommor åt La Virgen, Jungfrun, Valenciasskyddshelgon. Blommorna placeras på träställningar som gjorts i ordning tidigare på plaza de la Virgen. Detta år var det enligt uppgift 22 ton blommor i olika färger som bars dit. En otrolig väldoft spreds över torget i flera dagar efteråt. Den 19, sista dagen, har man valt ut det finaste monumentet konstnärligt sett, som sparas och hamnar på museum. Resten, de som inte blivit stulna, bränns klockan 12 på natten.

På de trängsta torgen står brandmän och sprutar vatten på husen för att de inte skall börja brinna, och folken sjunger och festar hela natten. Dagen därpå börjar planeringen för nästa års fallas monument.

Detta var bara en bråkdel av allt som hände därnere, det händer alltid alltid något och skulle jag skriva om allt blev det väl en bok. Jag kan i alla fall rekommendera folk att göra något liknande, man lär sig en massa inte bara språk.

Är någon intresserad av just denna skola är adressen dit:

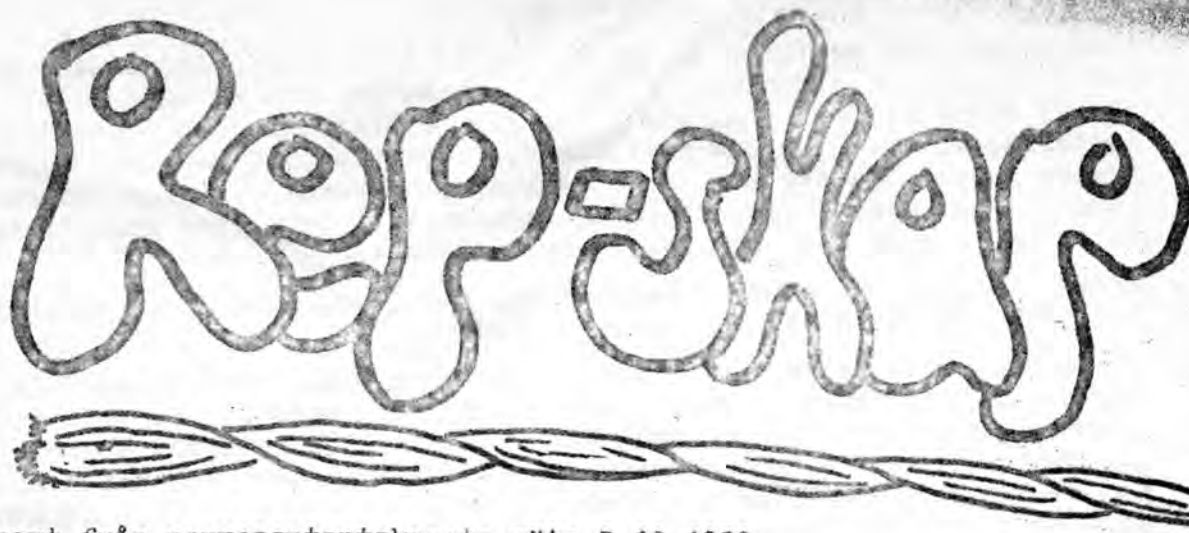
C.I.L.C.E.

Bordadores 10

VALENCIA 1

SPANIEN

/ANTE



Rapport från representantskapets möte 3.12.1980.

Arbetstidsförkortning i brevbäringen.

Klubb Johanneshov hade skickat en skrivelse där man konstaterade att enturssystemet och den nya arbetstidsberäkningen liksom indragningen av lördagsutdelningen resulterat i höjd arbetsintensitet, ökad stress och större fysiska och psykiska förlitningar i brevbäringen. Man krävde därför en arbetstidsförkortning. "Men inte en arbetstidsförkortning som innebär att brevbärarna ska göra samma arbete fast på kortare tid. Utan en arbetstidsförkortning, som går in i och förändrar tidsnormerna i arbetstidsberäkningen, så att det blir en verklig arbetstidsförkortning", avslutade man sin skrivelse.

Avdelningsstyrelsen genom Göthe Berglund föreslog

att en diskussion i denna fråga skall påbörjas ute i klubbarna

att dessa diskussioner skall sammanfattas vid ett möte med brevbärarombuden

att detta möte hålls innan den nuvarande överenskommelsen om arbetstidsberäkningen går ut 31.12.1981.

Mötet beslöt i enlighet med detta.

Säljbreven.

I februari 1980 genomfördes ett nytt prov med s k säljbrev. På vissa orter i landet delade man samtidigt med ICA-kuriren ut en oadresserad reklamförsändelse till de hushåll som inte prenumererade på tidningen. Göthe Berglund rapporterade att reaktionerna på provet tyder på att säljbreven inte kommer tillbaka. Han sade också att avdelningsstyrelsen i en skrivelse till förbundet slagit fast att avd 3001 fortfarande är motståndare till detta försändelseslag.

Statförslaget.

Det som i år fr a vällade diskussion på denna punkt, var inte medlemsavgiften till Stockholms Arbetarkommun (vilken i vanlig ordning beviljades), utan istället de förmåner som avdelningsstyrelsen på olika sätt tillförsäkrat sig. Jag behandlar detta i en särskild artikel i denna tidning.

Staten balanserar i år på drygt två miljoner. De största kostnaderna är: förmåner till avdelningsstyrelsen ca 250.000 kronor, anslag till klubbarna 387.000kr, Stockholms Arbetarkommun 182.000kr, LO-distriktet 148.000 kr, hyror, porto, material mm ca 325.000 kr.

Avdelningsbildningen.

Avdelningen har av förbundsstyrelsen (FS) ålagts att tillsammans med avd 3069 göra en utredning om hur en sammanslagning av våra avdelningar skulle kunna se ut. Denna utredning har nu slutförts och överlämnats till beställaren. Avdelningens ordförande, Bengt Olsson, ansåg att representantskapet kunde nöja sig med detta besked; om däremot förbundet kommer tillbaka och kräver ett ställningstagande till rapporten skall frågan tas upp igen, och då till en mycket seriös debatt.

Rosen/Sth Ban (med stöd av Englund/PGC och Appelqvist/Stje) ville emellertid inte låta nöja sig med detta besked.

Han ansåg - med rätta enligt min uppfattning - att avdelningen under våren måste säga sin mening i organisationsfrågorna, vare sig vi blir tillfrågade eller inte. Rosen ansåg att avdelningen bör ta ett principuttalande mot en sammanslagning av Stockholmsavdelningarna och han pekade på att det nu finns en risk att förbundsstyrelsen anser att det utredningsförslag som avdelningsstyrelsen lagt fram är så bra, att man kommer att förelägga kongressen ett förslag om samgående.

Helst ville han därför att vårt ställningstagande skall göras så pass tidigt att vi kan påverka det förslag som FS kommer att lägga till kongressen; det väsentligaste är dock att vi tar ställning före kongressen, så att våra ombud där vet vad som är hela avdelningens uppfattning.

Rosen lovade också att den utredning i dessa frågor som representantskapet - mot styrelsens vilja - tillsatt, skall påskynda sitt arbete.

Av någon anledning ville Bengt Olsson skjuta på ett självständigt ställningstagande i den här frågan. "Vi ska ta det här på lång sikt, kanske är det riktigt att sätta kongressen 1985 (dvs nästa kongress/JÅ) som mål". Ungefär så uttryckte han sig. En sådan inriktning skulle, om den blir verklighet, innebära att avdelningen står utan en klar linje i dessa frågor vid höstens kongress, där avdelningsbildningen utan tvekan kommer att behandlas. Sjäklart spelar detta förbundsstyrelsen i händerna. Självklart är också att Parborn/Stje hoppade upp och stödde Bengt Olsson i hans ansträngningar att söva ner repskapet.

Till slut gav i alla fall Bengt Olsson ett vagt löfte om att avdelningsstyrelsen skall undersöka möjligheterna att behandla frågan i repskapet.

Tyvärr lät vi i repskapet oss nöja med detta vaga löfte.

Rapport från representantskapets årsmöte 26.3.1981.

Till ordförande för mötet valdes Örjan Pettersson/Chaufförerna.

Verksamhetsberättelsen.

Efter en utdragen behandling kunde verksamhetsberättelsen läggas till handlingarna. (

Val.

Till ordförande omvaldes Bengt Olsson med 44 röster mot 28 för Gunnar Englund/PGC.

Till ny vice sekreterare valdes Kjell Ekdahl/Sth Ban med 45 röster mot 28 för Käll Svensson/PGC.

Till studieorganisatör omvaldes Bengt Börjesson med acklamation.

Till övrig ledamot omvaldes Göthe Berglund med 43 röster mot 29 för Kenneth Sehlberg/Huddinge.

Till suppleanter i avdelningsstyrelsen valdes K Sehlberg/Hud, Käll Svensson/PGC, Sten-Åke Kokkin/Jfla, Björn Sundman/Cahuf, Hans Andersson/Sth Ban.

Till valberedning utsågs Josef Lundell, sammankallande, Bengt Söderman/Häg, och Örjan Pettersson/Chaufförerna.

Göran Agndal.

Sektionsordföranden gästade mötet. På tal om avtalsrörelsen sade han bl a att 1981 års I-ATF-förhandlingar ska bli en kraftig satsning på de lägst avlönade.

Målsättningen för befordringsgång 10 (där brevbärarna ligger) är att under 80-talet bygga ut befordringsgången, som idag slutar i F1, med F2, F3 och slutlön i F4. Därför ska man också lyfta alla tjänster som idag ligger i F4 till F5 (t ex chaufförer och ansvarsbrevbärare.)

Agndal kom naturligtvis också in på sparplanen, som tillkommit mot bakgrund av Postverkets underskott på 700 miljoner.

På tal om pensionsåldrarna fällde han ett yttrande som oroar: Han påstod att det idag är "svårt att finna en allmän opinion till stöd för 60 års pensionsålder".!!!!?

Tyvärr var det tidsbrist, så det kunde inte bli någon debatt kring de här viktiga frågorna. Avdelningsstyrelsen lovade emellertid, att sparplanen skall behandlas vid en ordförandekonferens i maj.

1:a maj.

Representantskapet beslöt som vanligt att avdelningen skall delta i SAP/LO-demonstrationen. Två 1:a majparoller antogs också: "Stoppa borgarnas nedrustning av offentliga sektorn" och "Det är vi som är offentliga sektorn".

Däremot avslog repskapet - på förslag av avdelningsstyrelsen - två paroller som Klubb Sth K föreslagit, och som jag yrkade bifall till: "Nej till avsked vid strejk" och "Sovjet ut ur Afghanistan". Båda kraven har tidigare antagits av avdelningen, men avdelningsstyrelsens och repskapets beslut innebär nu att de inte får föras fram i avdelningens sektion i tåget. Avdelningsstyrelsens motivering för avslaget var att den offentliga sektorns fackföreningar får en egen avdelning i år och där ska bara krav limande de antagna föras fram. Påstår man - vi får väl se hur det kommer att se ut i verkligheten. (I fjol censurerade man nämligen "Avtalet ut på omröstning" i avdelningens sektion, trots att avdelningen tagit den parollen vid ett flertal tillfällen - men inte som 1:a majparoll 1980. Däremot var det tillåtet att föra fram socialdemokratiska krav på nyval - fast de inte heller var tagna i repskapet inför 1:a maj.)

Hur som helst var det enligt min mening en inskränkt motivering man hade i år, och det var ett dåligt beslut som fattades.

Afghansistan.

Klubb Sth Ö hade i en skrivelse föreslagit att avdelningen skulle stödja den tribunal som skall rannsaka Sovjets ockupation av Afghanistan. Tribunalen hålls i Stockholm i början av maj och för att den skall kunna genomföras krävs pengar. Sth Ö föreslog därför att avdelningen skulle anslå 1000kr. Avdelningsstyrelsen yrkade avslag på detta med motiveringen att naturligtvis skall vi uttala vårt stöd för alla undertryckta folk MEN vi ska ge våra bidrag till/via s k "närstående organisationer", i det här fallet I-fonden (=Arbetarrörelsens Internationella Solidaritetsfond).

Därför yrkade man också avslag på skrivelsen. Repskapet gick på denna linje och DÄRFÖR FÅR INTE HELLER AFGHANISTAN NÅGRA PENGAR, I-fonden ger nämligen ingenting dit idag.

Eskil Gustavsson.

Eskil Gustavsson har undertecknat det avtal där sektionen ger Postverket rätt att skära ner sommarvikariernas arbetstid med 20%. Mot den bakgrunden krävde Sundbybergsklubben i en skrivelse att Eskil Gustavsson skall avgå som förhandlare i brevbäringsfrågor.

Skrivelsen avslogs av representantskapet.

G A Nilsson.

Till slut avtackades G A Nilsson för mångårigt arbete inom förbundet. Han går nu i pension och lämnar därmed sina fackliga uppdrag, bl a som vice sekreterare i vår avdelning.

/JÅ

Låna pengar?

Den som behöver låna en mindre summa pengar, kan göra det i avdelningens understödsfond.

Lånebeloppen är 2.000 eller 3.000.

Villkor för att få låna är att man är medlem i avdelningen och som säkerhet för lånet kan anvisa två borgenärer, som också måste vara medlemmar i avdelningen och som skall godkännas av avdelningsstyrelsen.

Räntevillkoren: Vid lån av 2.000 kronor dras 200kr av vid lånets utbetalande
" " " 3.000 " " 300kr " " " "

Amorteringstiden är 20 månader med lika belopp för varje månad. Amorteringsbeloppet inbetalas genom avdrag från personkonto.

För vidare information kontakta klubbstyrelsen eller direkt avdelningens kassör Åke Kihlberg, tel 24 48 95.

MÅNDAGS KICKEN

Måndagar, är det någon mer än jag som har lite svårt för dessa företeelser i vårt dagliga slitsamma liv? I regel så är det lite lugnt att komma igång efter en helg, och ibland kan man känna sig bra miserabel på en måndag. Här kommer nu ett exempel ur det levande livet på en sådan dag och vad man kan göra åt sin situation.

Det är måndag kväll i mitten av den vedervärdiga månaden februari. Jag känner mig allt annat än pigg, jobbet har varit minst sagt otillfredsställande, och det mesta har varit snett. Nedsjunken i fåtöljen har jag i ett svagt ögonblick slagit på den burk som har blivit den moderna civilisationens livselexir, dvs. Tyn. Det är synd att säga att man blir speciellt mycket gladare efter en halvtimme med nyhetsredaktionen. För att citera Lars Ekborg i den berömda monologen, "Eländes, Eländes, Elände". Vår vän i det vita huset på andra sidan Atlanten, eller "Red-button Reagan" som han kallas av sina kritiker, har beslutat att öka den militära hjälpen till El Salvador. Våra ryska kamrater är inte så mycket bättre dom heller, nu har dom varit osedvanligt korkade i Afghanistan, och i mellanöstern är situationen minst sagt kaotisk. Som om detta inte skulle räcka, så rycker nu Åsa Boden in med en väderläksrapport som förutspå ännu kallare väder. Jag har nu sjunkit djupare än vad jag trodde vad möjligt i fåtöljen, och har man inte varit fatalist tidigare så är det dags nu.

Humöret är nu defenetivt på nollpunkten, och mer övertygad än någonsin att denna jord kommer att braka samman när som helst, så ringer telefonen. I andra ändan av luren finns en betydligt piggare kamrat till mig som föreslår ett besök på Stampen inne i Gamla stan för att få mig på rätt köl. Jag kan bara skratta åt ett sådant förslag, men mot alla odds blir jag medbogerad. Surmulet frågar sina kamrater vad man ska beskådas, och det något opreciserade svaret blir, "Lite jazzjam, du vet".

Efter att ha pulsat genom halva Gamla stan kommer vi då fram till puben Stampen. Lokalen är inte speciellt stor men verkligen mysig. Det rör sig om ett tiotel bord och en liten scen längst fram. Inredningen är ett kapitel för sig med en mass brokiga flaggor och gamla pubskyltar av olika slag. Vi slår oss ner vid ett av borden och beställer in ett par öl, och efter dessa så känner man sig betydligt bättre. Det är helt enkelt omöjligt att vara deppad i en lokal av detta slaget, allting utstrålar värme och känsla.

Så var det då dags för musiken. En av killarna på Stampen hoppar upp på scenen och presenterar bandet, först på svenska och sedan på engelska för fyra vilsekomna japaner som sitter i ett hörn och surrar med sina kameramotorer. Bandet består av piano, bas, sax och trummor. Namnet på gänget har jag glömt bort men det spelar ingen roll för de började med ett Charlie Parker nummer som var helt suveränt. Stämningen steg åtskilliga grader i lokalen, och publiken levde verkligen med. Reportoaren bestod mest av gamla kända klassiker, som nyss nämnda Parker, Fletcher Hendersson, m.fl. Vid halvtolvtiden så drog saxsnubben ett solo och publiken blev helt lyrisk, i varje så lyrisk en öltankad publik kan bli. Vi var tre stycken som satt vid vårt bord och vi bara njöt av tillvaron. Borta var allt elände, det bistra humöret, Reagan och Rune.

Från rena undergångsstämningen så var man nu, framemot halv tvåtiden på natten en ny och betydligt gladare människa. Allt som behövdes var lite musik, (och lite öl) och genast kändes allt lättare.

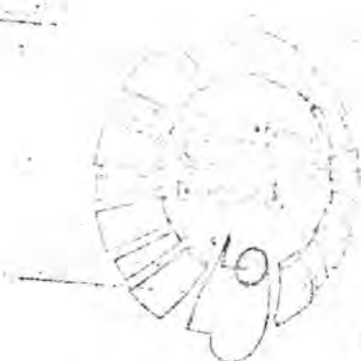
Sonsmoralen är, om det nu finns någon i en sådan här story, känner ni er missmodiga, hiva ut TVn och satsa på ett "jazzjam" och resultatet är garanterat.

LE

PRESSSTOPP.

Ja, stopp det är vad det kommer bli om det inte blir fartpå bidragsinlämningen. Det enda inkomna bidraget till detta nummret visade sig vara otryckbart pga copyrightlagen, men Luksen ska ha tack ändå.

Red.



Svenska Postanställdas
Förbund
11-17 augusti 1981
Föreläsning
Extraordinarie
Stockholm
kongress

Motioner till kongressen.

I augusti i år håller Statsanställdas Förbund sin tredje ordinarie kongress. Motionsbehandlingen är nu avslutad ute i klubbarna och även i avdelningen. Sammanlagt har det inom vår avdelning skrivits 78 motioner till årets kongress. Det är något färre än förra gången (1977) då vi fick ihop 120 stycken.

Motionsbehandlingen går till på det sättet, att motionerna först som regel behandlas i den klubb där motionären/erna är medlem/ar. Motionerna går därefter vidare till avdelningen, som enligt stadgarna är skyldig att behandla alla motioner på ett avdelningsmöte och där till- eller avstyrka dem. Tillstyrks motionen går den vidare till kongressen till kongressen med avdelningens stöd, avstyrks den går den i alla fall vidare om motionären begär det, men då är det bara motionären/erna som står för den. Av de 76 motioner som avdelningens representantskap hade att behandla bifölls ca 50.

Här följer en redogörelse för de i mitt tycke intressantaste av de motioner som avdelningens medlemmar skrivit ihop, och deras öde i representantskapet.

Förbättring av befordringsgång 1C, dvs brevbärarnas befordringsgång, behandlades i flera motioner, bl a en som undertecknad skrivit. (Övriga kom från K Larsson/Chauf och Klubb Bromma). Här enades avdelningen om att stödja en av motionerna, med följande lydelse:

att SF skall ha som målsättning i de kommande lönerörelserna att arbeta för att samtliga anställda börjar på F-plan och att de reglerade befordringsgångarna i T-plan försvinner.

Det skulle innebära att samtliga brevbärare fick minst F2.

Datatekniken och annan ny teknik oroar också oss postanställda och det är därför naturligt att det skrivits några motioner om dessa problem. Ja, "de borde ha varit fler", som Rosen/Sth Ban påpekade i motionsbehandlingen.

Klubb St VA hade skrivit en motion där man dels krävde facklig vetorätt vid införande av ny teknik, dels uttalade sig emot "naturlig avgång" som medel att lösa problem vid rationaliseringar. Ytterligare en motion med krav på vetorätt hade inkommit. Båda bifölls av repskapet.

Flera motionärer (Bolvide/Chauf, Hanberg/Sth 5, Klubb Joh) krävde att arbetsgivarnas möjligheter att avskeda arbetare vid strejk, skall tas bort. Avdelningsstyrelsen hade först yrkat avslag på dessa motioner och istället föreslagit någonting ännu värre, nämligen att facket skulle få vetorätt i den här frågan att avgöra om arbetare skall avskedas vid strejk, och vilka! Efter debatt kunde emellertid representantskapet enas om en ny motion med följande slutkläm:

att verka för sådana förändringar i arbetsmarknadslagstiftningen, att deltagande i otillåten stridsåtgärd, som kan härledas till missförhållanden på arbetsplatsen, inte skall leda till avsked eller obegränsade skadestånd för arbetstagaren.

Avdelningsmötet biföll också en motion från Rygfelt/Sth Ban "angående utvidgning av de fackliga maktbefogenheterna". Mot bakgrund av att arbetsgivaren fortfarande - trots eller rättare tack vare MBL - ensam har beslutsanderätten i flertalet av de för medlemmarna viktiga frågorna, föreslår motionären:

Den utvidgade förhandlingsrätten måste kompletteras med amktbefogenheter - ytterst veto - och/eller strejkrätt till alla nivåer i den fackliga organisationen - för att "fackets" underläge gentemot arbetsgivaren ska kunna brytas.

Representantskapet biföll också de tre motioner (Klubb Sth VA, Rygfelt/Sth Ban, Hanberg/Sth 5) som krävde att förbundsstyrelsen skall tillämpa rådgivande omröstning om avtalen.

Medlemsavgiften och förbundets ekonomi behandlades i fyra motioner. Två av dem krävde att medlemsavgiften endast skall utgå på grundlönen, och en att frågan skall utredas. (Den sistnämnda, som undertecknad författat, behandlade också andra frågor om förbundets ekonomi; de två förstnämnda kom från Klubb Sth K samt S Mattsson/Sltina) Dessa motioner avslogs av repskapet. Englund och Renner/PGC yrkade i en motion på att en s k produktionsavgift skall införas. Produktionsavgift innebär kort och gott att arbetsgivaren skall betala (ännu) en del av den fackliga verksamheten. Englund/Renner motiverade sitt krav med att på detta sätt skulle även de s k "svartfötterna" få vara med och betala och medlemsavgiften skulle kunna sänkas. Denna motion biföll representantskapet. Följaktligen ~~avvisas~~ avslog det min motion i samma ärende, eftersom jag krävde att produktionsavgiften "bestämt skall avvisas". Jag anser att detta system skulle göra fackföreningarna mer beroende av arbetsgivarna och ännu mer oberoende av medlemmarna. Produktionsavgiften är därför ett allvarligt angrepp mot demokratin i facket. Jag skall i ett kommande nummer återkomma till den här frågan utförligare.

Motionerna om avdelningsbildningen förorsakade naturligtvis en lång debatt.

Undertecknad bidrog med en motion som yrkade

att beslut om samgående mellan avdelningarna 3001 och 3069 upphävs
att en förutsättningslös utrening i frågan tillsätts
att alla förändringar i avdelningsbildningen i sista hand skall ske frivilligt.

Detta var den motion som klarast krävde ett stopp för en ännu större storavdelning inom vårt område, samtidigt som den gav möjligheter att utreda motsatsen, nämligen mindre avdelningar.

Med gemensamma anträngningar lyckades Leth/Enskede och Bengt Olsson/avdelningsstyr förhindra att den antogs. Likaså avslogs en motion från Klubb Sth C, som klart och tydligt uttalade sig för vår avdelnings rätt att dela upp sig i mindre avdelningar efter postområden. En motion med kravet att Sth Ban skall få bilda en egen avdelning avslogs också. Som tur var antogs i alla fall två motioner (Sundman/Chauf, Renner och Svensson/PGC), som visserligen är vagare skrivna och lättare att ignorera, men som ändå, eftersom de är de enda motioner som avdelningen tillstyrkt i den här frågan, rimligen bör visa kongressen åt vilket håll vinden blåser i avdelning 3001 idag, liksom de bör förhindra avdelningens kongressombud att agera hur som helst i den här frågan.

Fast det har vi ju inte några garantier för.

En för den här kongressen helt ny motion är den från Mx/Sth Ban angående fackliga kurser och alkohol.

Den föreslår kongressen besluta:

att i kallelsen till fackliga kurser klart och tydligt skall anges att alkoholhaltiga drycker ej bör medföras till kursen.

att i övrigt vidtaga åtgärder för att minska alkoholkonsumtionen under fackliga kurser och annan facklig verksamhet.

Mellan 1908 och 1929 ingick "att befrämja nykterhet" i målsättningsparagrafen i Postförbundets stadgar. Förhoppningsvis kan denna motion, som repskapet antog, ses som ett första steg mot att återta denna goda målsättning!

Det internationella läget behandlas i ett par motioner. En från undertecknad med en hemställan till kongressen

att kräva ett omedelbart och villkorslöst tillbakadragande av Vietnams trupper från Kampuchea.

att förbundet som medlem i Svenska kommittén yrkar på att denna skall anta och arbeta för samma krav.

att därest detta inte uppfylls, förbundet skall utträda ur Svenska kommittén.

Tyvärr stöder avdelningsstyrelsen och representantskapet fortfarande Vietnams angreppskrig och därför avslogs motionen.

Större framgång hade en motion från Klubb Johanneshov som mot bakgrund av den under senare år ökade internationella spänningen - orsakad av

Åtgärder från USA:s och Sovjets sida - föreslår

att Förbundet tar initiativ till ett internationellt fackligt sam-
arbete, som syftar till fred, avspänning och nedrustning i Europa.

En motion med krav om stöd till polska Solidaritet antogs också.

Nu är motionerna behandlade och nästa åtgärd blir att välja avdelningens kongressombud. Man får hoppas att representantskapet väljer med omsorg, och att de som blir valda lär av läxan från förra kongressen, så att inte den skandal som då inträffade - ombuden motarbetade eller förhöll sig passiva till avdelningens motioner - upprepas.

Det arbete som avdelningens medlemmar lagt ner på kongressen får inte åter en gång spolieras på mållinjen!

/JÅ

C-ledigt?

Du som är C-ledig, t ex på grund av studier, militärtjänst eller barnledighet, glöm inte att anmäla detta till klubben.

I annat fall riskerar du att bli struken ur förbundet. Om man under två månader inte har betalat medlemsavgiften eller vid rätt till avgiftsbefrielse inte anmält detta utesluts man ur SF. Observera att det två månaderna inte behöver vara i i följd för att uteslutning skall ske. Det är därför viktigt att anmäla förändringar.

Världens gång.

HAVET välte, stormen ven,
vågorna rullade asklikt grå.

"En man är vräkt över bord, kapten!"

Jaså.

"Ännu kan ni rädda hans liv, kapten!"

Havet välte, stormen ven.

"Ännu kan en lina den arme nå!"

Jaså.

Vågorna rullade asklikt grå.

"Nu sjönk han, nu syns han ej mer kapten!"

Jaså.

Havet välte, stormen ven.

Gustaf Fröding.

Vi tränade hårt — men varje gång vi började få fram fungerande grupper skulle vi omorganiseras. Jag lärde mig senare i livet att vi är benägna att möta varje ny situation genom omorganisation och också vilken underbar metod detta är för att skapa illusionen av framsteg medan den åstadkommer kaos, ineffektivitet och demoralisering.

Gaius Petronius
(död 60 e Kr)

Naturen & Vi

Sannerligen, sannerligen i skrivandets stund har nu våren kommit och det med stormsteg. Visst är det underbart men samtidigt lite tråkigt att våren skall explodera. Nog är det väl trevligare med en gradvis stigande värkänsla än denna explosion vi fick. Nu hade vi vinterkänslor så sent som första maj, med snöstorm och allt.

Själv försökte jag uppleva våren den 24 april i Tinäsområdet vid Östanviken, en förgrening av södra Dalälven, tillsammans med en grupp från Vallentunas Naturskyddsförening där "Stickan" var ciceron.

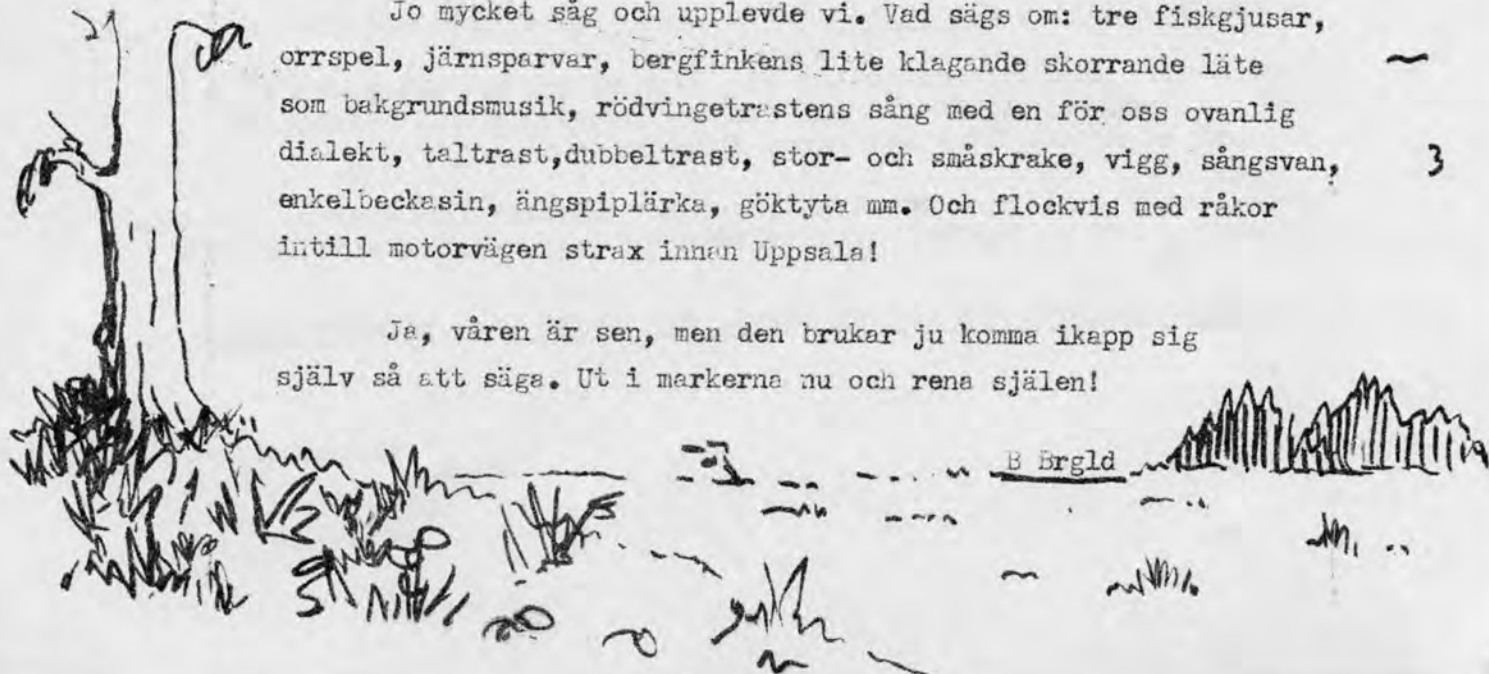
Tinäsområdet är känt för en rik förekomst av skogs- och myrbundna fåglar. Området är ostört och orört varpå ~~man~~ har en god chans att se och höra fåglar där som mycket sparsamt finns på andra håll i landet. Den vitryggiga hackspetten t ex häckar här eftersom gamla träd tillåts stå kvar, som dessutom ger fina boplatser åt ett stort antal arter av ugglor. Över huvud taget finns det mycket hackspettar här. Större hackspetten är den mest vanliga, men även gråspetten, tretåig hackspett, mindre hackspett och självklart spillkråkan och gröngölingen.

Klockan halv fyra på morgonen vandrade vi iväg i vinterkylan. Men vid middagstid var det vårvarmt. Vi såg mycket. Inom loppet av en halvtimme såg vi en korp, två orrhanar på nära håll, fem tranor som majestätiskt gick och betade, två sädgäss, knipor och tre rådjur. "Stickan" monterade upp sin tubkikare och i den hade vi i en och samma bild fem tranor, två sädgäss och tre rådjur! En mycket fin upplevelse!

Jo mycket såg och upplevde vi. Vad sägs om: tre fiskgjusar, orrspel, järnsparvar, bergfinkens lite klagande skorrande läte som bakgrundsmusik, rödvingetrastens sång med en för oss ovanlig dialekt, taltrast, dubbeltrast, stor- och småskrake, vigg, sångsvan, enkelbeckasin, ängspiplärka, göktyta mm. Och flockvis med råkor intill motorvägen strax innan Uppsala!

Ja, våren är sen, men den brukar ju komma ikapp sig själv så att säga. Ut i markerna nu och rens själen!

B Brgld



Ingen sprit på jobbet!

Som bekant förekommer det en del alkohol och alkoholproblem på våra arbetsplatser, och för Täby 1:s del har man den senaste tiden kunnat märka en försämring.

Vad ska vi göra åt saken?

Vi har diskuterat frågan inom klubbstyrelsen och kommit fram till följande.

Som alla känner till är det förbjudet att dricka starköl och kraftigare saker inom Postkontorets lokaler. Det r är också allmänt känt att dessa förbud idag inte efterlevs. Klubbstyrelsen har kommit överens med kontorsledningen att den närmaste tiden gå ut med information om att förbudet härnäst måste följas.

Men för att någon verklig ändring ska komma till stånd, måste alla anställda stödja ett sådant här beslut. Därför kommer frågan att diskuteras på ett arbetsplatsmöte som klubben anordnar på Täby 1 den närmaste tiden.

Det krävs också en annan sak för att en förbättring ska komma till stånd. Nämligen att den som själv inte har några problem med alkoholen, men kanske tycker att det är gott med en strköl i duschen efter turen på fredagen, ställer sig solidarisk med den för vilken det här kanske är början på en helgfylla eller en i raden av flera öl eller vinare den dagen. Solidaritet i det här sammanhanget innebär att man avstår från sin öl på jobbet.

Vi har hittills talat en del om förbud, och den yttersta följden för den som använder alkohol på jobbet kan också bli disciplinära åtgärder. Innebär då det beslut som klubben fattat, att vi nu tänker gå in för att köra iväg de som har eller håller på att få problem med spriten?

Nej, vi anser inte att det är någon hjälp för den som har spritproblem, att bli ställd utan jobb. Det är en återvändsgränd.

Det är för att de ska kunna jobba kvar, som vi gör detta.

Men vi vill att de underordnar sig de regler som gäller för alla och som tillämpas av de flesta och som är förnuftiga och nödvändiga för att en arbetsplats ska kunna fungera.

Det finns ytterligare en aspekt, som bör nämnas: familjerna. Vad säger dessa om, att på Posten, "där tillåts det att de anställda dricker"?

Nej arbetsplatsen ska bli spritfri, det måste vara målsättningen!

/Klubbstyrelsen.

